

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2003/69 Br

in de klacht nr. 2003/0893 (023.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft door tussenkomst van een assurantietussenpersoon met ingang van 1 november 1990 bij verzekeraar een opstalverzekering gesloten voor zijn woonhuis. Op 3 maart 2000 is het huis beschadigd als gevolg van een poging tot inbraak. In opdracht van verzekeraar heeft een expert op 3 april 2000 de kosten van herstel vastgesteld op een bedrag van in totaal f 6.500,- inclusief omzetbelasting. Verzekeraar heeft dit bedrag op 4 april 2000 overgemaakt op de in het schadeaangifteformulier vermelde bankrekening.

De klacht

Op 3 maart 2000 werd bij een poging tot inbraak aanzienlijke schade toegebracht aan een deur van het woonhuis. Klager heeft de schade op 6 maart 2000 bij zijn tussenpersoon gemeld en het van de tussenpersoon ontvangen schadeaangifteformulier op 8 maart 2000 aan de tussenpersoon teruggezonden. Op 9 maart 2000 is klager naar het buitenland vertrokken en op 31 maart 2000 teruggekeerd. Toen klager op 3 april 2000 bij de tussenpersoon naar de stand van zaken informeerde, deelde deze mee dat een expert zou langskomen. Toen klager op 11 april 2000 weer contact met de tussenpersoon opnam, vernam hij tot zijn verbazing en ergernis dat het bedrag van de schade intussen was vastgesteld en overgemaakt op een bankrekening die staat op naam van de vrouw (hierna verder te noemen 'de vrouw') met wie klager nog steeds in het zelfde huis woont, gescheiden van tafel en bed.

Klager heeft naderhand van de tussenpersoon vernomen dat de vrouw ook een schadeformulier heeft ingevuld en dat zij de tussenpersoon in strijd met de waarheid heeft medegedeeld dat klager niet meer op dat adres woonde. Klager

2003/69 Br

vindt het vreemd dat de tussenpersoon zonder enige controle uit te oefenen een bedrag op een geheel andere bankrekening laat overmaken. Klager wil dat verzekeraar een onderzoek instelt en dat het bedrag van de schade op de bij de tussenpersoon bekende girorekening van klager wordt gestort. De tussenpersoon heeft te kennen gegeven dat hij niet aan een onderzoek wenst te beginnen en niet wil medewerken aan betaling van de schade aan klager. Hierna heeft klager zich tot verzekeraar gewend. Deze heeft erkend dat het geld ten onrechte aan de vrouw is uitgekeerd en heeft klager geadviseerd de fout die, zo stelt klager, verzekeraar heeft veroorzaakt, zelf op te lossen

Het standpunt van verzekeraar

Het op 20 maart 2000 ondertekende schadeaangifteformulier is tegelijk met het proces-verbaal van aangifte door de assurantietussenpersoon op 22 maart 2000 aan verzekeraar toegestuurd. Het daarop vermelde bankrekeningnummer was aan verzekeraar bekend, omdat ten laste van die rekening ook de premie werd betaald. Naar het oordeel van verzekeraar mocht de schadebehandelaar onder deze omstandigheden in alle redelijkheid ervan uitgaan dat betaling van de schade ten gunste van die rekening rechtsgeldig zou zijn. Van een schadeaangifteformulier dat klager op 8 maart 2000 zou hebben toegezonden, is verzekeraar niets bekend. Verzekeraar is overigens van mening, voor zover er iets fout zou zijn gegaan, dat zulks vooral moet worden toegeschreven aan de omstandigheid dat klager voor enkele weken op reis is gegaan zonder specifieke wensen aan verzekeraar kenbaar te maken. Verzekeraar heeft getracht te bemiddelen tussen klager en de vrouw. Deze heeft verzekeraar medegedeeld dat de schade is hersteld en dat het bedrag aan de aannemer is voldaan. Daarmee heeft verzekeraar de zaak als afgedaan beschouwd. Feitelijk is er dan voor klager geen schade meer.

Het commentaar van klager

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd en nog het volgende aangevoerd. Verzekeraar heeft niet bemiddeld, maar heeft de vrouw slechts een aantal malen gevraagd de aan haar uitgekeerde schadepeningen terug te betalen. Deze heeft dat geweigerd, waarna verzekeraar de zaak als afgedaan heeft beschouwd. Klager betwist dat de schade is hersteld; alleen het slot van de beschadigde deur werd vervangen.

De verdere gang van zaken

Verzekeraar heeft de Raad bericht dat de voor de verzekering verschuldigde premie per 1 november 1998 en per 1 november 2000 is betaald ten laste van een bankrekening die op naam staat van de vrouw. De per 1 november 1999 verschuldigde premie is betaald ten laste van een girorekening die op naam van klager staat. De per 1 november 2001 verschuldigde premie is weer ten laste van de bankrekening voldaan, maar is terugbetaald wegens beëindiging van de verzekering.

In een reactie op dit bericht heeft klager de Raad nog het volgende geschreven. Het door verzekeraar gegeven overzicht van de premiebetalingen geeft een

2003/69 Br

vertekend beeld. De tussenpersoon heeft op 28 november 2000, derhalve na de schademelding, aan verzekeraar gevraagd de polis op naam van de vrouw te zetten. Dit verzoek was des te merkwaardiger, omdat klager met de vrouw had afgesproken dat hij na de echtscheiding eigenaar van het woonhuis zou worden. Bij notariële akte van 17 juli 2001 is het woonhuis aan klager toegedeeld. Klager meent dat hij op grond van dit een en ander ten tijde van de schade (3 maart 2000) als enige recht had op de schadepeningen.

Het overleg met verzekeraar

Verzekeraar heeft de Raad medegedeeld dat hij schades in het algemeen aan de tussenpersoon uitkeert. In het onderhavige geval is dat omwille van een vlotte schadeafhandeling niet gebeurd en is de (betrekkelijk geringe) schade direct uitgekeerd. Verzekeraar heeft erkend dat niet is gecontroleerd of de tenaamstelling van het schadeaangifteformulier overeenstemde met de tenaamstelling van de polis.

Het oordeel van de Raad

1. Uit de aan de Raad overgelegde stukken blijkt het volgende. Op 4 maart 2000 heeft de vrouw van wie klager in 1982 van echt is gescheiden, bij de politie aangifte gedaan van (een poging tot) inbraak in het door haar bewoonde woonhuis. De schade is aan de tussenpersoon gemeld in een door de vrouw ondertekend schadeaangifteformulier. Op het formulier is achter 'verzekeringnemer' de naam van klager in combinatie met de (eigen) naam van de vrouw vermeld als ware zij met klager gehuwd. Tevens is een bankrekeningnummer ingevuld. De tussenpersoon heeft dit formulier aan verzekeraar toegezonden met het verzoek de schade in behandeling te nemen.

In het aan verzekeraar uitgebrachte rapport van expertise is vermeld dat de polis staat op naam van de ex-man van de vrouw (klager) en dat de polis in overleg op naam van de vrouw moet worden overgeschreven. De per 1 november 1998 verschuldigde premie is betaald ten laste van de bankrekening die op naam staat van de vrouw. De per 1 november 1999 voor het verzekeringsjaar 1999/2000 verschuldigde premie is betaald ten laste van een girorekening die op naam staat van klager.

2. Uit deze feiten en omstandigheden volgt dat niet zonder meer kan worden gezegd dat de vrouw recht had op uitkering van de schade. Verzekeraar heeft erkend dat hij niet (voldoende) heeft gecontroleerd of de vrouw recht had op de schadepeningen. De klacht is derhalve gegrond.

3. De Raad acht geen termen aanwezig om aan de gegrondbevinding van de klacht de consequentie te verbinden dat verzekeraar de schade andermaal uitkeert. Uit de door klager (in kopie) overgelegde op 17 juli 2001 notarieel verleden akte blijkt dat het verzekerde woonhuis aan de man is toegedeeld onder de verplichting aan de vrouw wegens overbedeling een bedrag van f 135.000,- uit te keren. Het had op de weg van de man gelegen met betrekking tot de onderhavige kwestie in het kader van de scheiding en deling met de vrouw een regeling te treffen.

2003/69 Br

De beslissing

De Raad verklaart de klacht gegrond zonder financiële consequenties voor verzekeraar.

Aldus is beslist op 17 november 2003 door mr. D.H.M. Peepkorn, voorzitter, mr. J. Borgesius, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. J.R. Schaafsma en mr. E.M. Wesseling-van Gent, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(mr. D.H.M. Peepkorn)

De Secretaris:

(mr C.A.M. Splinter)